

воръ съ Императора, който го наименувалъ още и Деспотъ Мизийский. Слѣдъ това Гърцити ся спускли и на Пловдивъ, нѣ ся върнали защото оставенити тамъ отъ царь Георгия хълядо душъ конници, и двѣ хъляди душъ пѣхота, Българо-Алани подъ военачалството на Ив. Русина, го упазили юнашки и не оставили гърцкото оржжие да ся навоюва и тамъ.

П. Ами нашити до тоява не ли сѫ ся потрудили още, да си изберѣтъ царь?

О. Тѣ си избрали сына на Видинскыя управитель Страшимира, князь Михаила, който бѣлъ отъ царскѣ лозж, и дошълъ съ Унгро-Влашкѣ войскѣ, та ся намѣстилъ на прѣстола, въ врѣмято, когато Боиславъ, поддържаванъ отъ Андроника младый, наченжалъ да посяга камъ коронкѣ, като заплашвалъ Българыты, че ще имъ нападне столицкѣ, ако го непризовожъ за царь.

Михаилъ Страшимировъ.

П. Какво направилъ Михаилъ, когато сѣдналъ на прѣстола?

О. За да може да ся избави отъ Боислава, събралъ голямѣ войскѣ и прѣминжалъ планинкѣ прѣзъ Сливенскыя проходѣ, та обсадилъ укрѣпеный градъ Копенсъ, гдѣто Боиславъ ся бѣлъ затворилъ и послѣ сполучилъ, подиръ единъ години обсадѣ, да побѣгне при Андроника, който му дошълъ на помощъ. Михаилъ тогази обладалъ града, нѣ отъ другѣ странѣ загубилъ пѣхѣ Пловдивъ, който Гърцити били въ сѫщето врѣмя обсадили, и нѣколцина отъ гражданити имъ го прѣдали, защото Михаилъ неможялъ да свари, за да имъ иде на помощъ; нѣ като ся научилъ за това подирѣ, той ся разсырдилъ и нагънжалъ та обладалъ источнкѣ чистъ на Тракіѣ, даже до градове Вереj и Траянополь^{*)}), па послѣ, като ся задоволилъ

^{*)} Или Орихора, градъ край Марицѣ въ Гелиболскый Санджакъ.